निरहंकतः निरहंकारः ॥ ५०॥ आहत्तः वनात्पराहत्तः ॥ ५८ ॥ भुजिष्ययाभोगिस्त्रयादास्या मेरेयंमधुपेष्टींसुरांपीत्वा मदेनाघूर्णितेभ्रांतेनेत्रे वस्याः ॥ ५९ ॥ विशेषेणश्लथंतीनीवीयस्याः तयासहव्यपेतंस्वाचारात्भ्रष्टम् ॥ ६० ॥ कामेनकामोद्दीपकेनतदंगरागेणहरिद्रादिनालिप्तेन ॥ ६१ ॥ सत्वंधेर्यं श्रुतंज्ञानम् तद्वलेनस्तंभयन्त्रपि मदनेनकंपितंमनः समाधातुंनियमितुंशक्तोनाभूत् ॥ ६२ ॥ तद्दर्शनमेवनिमित्तंयस्यस्मर

गुर्वस्यितिथिवद्धानांशुश्रूषुर्निरहंकतः॥ सर्वभूतसुहत्साधुर्मितवागनसूयकः॥ ५७॥ एकदाऽसोवनंयातः पित्रसंदेशकृद्धिजः॥ आदायनतआवत्तःफलपुष्पसमिकुशान्॥ ५८॥ ददर्शकामिनंकंचिच्छूद्रंसहभुजि ष्यया॥पीत्वाचमध्मैरेयंमदाघूणितनेत्रया॥ ५९॥ मत्तयाविश्लथन्नीव्याव्यपेतंनिरपत्रपम्॥ कीडंतमनु गायंतंहसंतमनयांऽतिके॥६०॥दृष्ट्वातांकामलिमेनबाहुनापरिरंभिताम्॥ जगामहच्छयवशंसहसैववि मोहितः॥ ६१॥ स्तंभयन्नात्मनात्मानंयावत्सत्वंयथाश्रुतम्॥ नशशाकसमाधातुंमनोमदनवेपितम्॥६२॥ तिन्निमित्तस्मरव्याजग्रहग्रस्तोविचेतनः॥तामेवमनसाध्यायन्स्वधर्माद्दिररामह॥६३॥तामेवतोषयामा सिपञ्चेणार्थेनयावता॥ ग्राम्येर्मनोरमैःकामैः प्रसीदेनयथातथा॥ ६४॥ विप्रांस्वभार्यामप्रोढांकुलेमहतिलं भिताम्॥विससर्जाचिरात्पापःस्वैरिण्याऽपांगविद्धधीः॥६५॥ यतस्ततश्रोपनिन्येन्यायतोऽन्यायतोधनम्॥ बभारास्याःकुटुंबिन्याःकुटुंबंमंद्धीरयम्॥६६॥यदसोशास्त्रमुहंध्यस्वैरचार्यार्यगहिंतः॥अवर्ततिचरंकाल मघायुरश्चिर्मलात्॥६७॥ततएनंदंडपाणेःसकाशंकृतिकिल्विषम्॥ नेष्यामोक्तिनिर्वेशंयत्रदंडेनशुद्ध ति॥६८॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेअजामिलोपाख्यानेप्रथमोऽध्यायः॥१॥